

ה"ת 24634/03/14 - אורית אזימוב, שמואל אזימוב נגד משטרת מרחב חוף/מטה מרחב חוף - חיפה

בית משפט השלום בחיפה

ה"ת 24634-03-14 אזימוב ואח' נ' משטרת מרחב חוף/מטה מרחב חוף - חיפה
תיק חיצוני:

בפני מבקשים נגד משיבה
כב' השופטת שולמית ברסלב
1. אורית אזימוב
2. שמואל אזימוב ע"י ב"כ עוה"ד גיא מימון
משטרת מרחב חוף/מטה מרחב חוף - חיפה

החלטה

1. לפניי בקשה להשבת כלי רכב מסוג סובארו אימפרזה שנת 2005 מ.ר. 70-646-58 (להלן "התפוס" או "כלי הרכב") בהתאם לסעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש] התשכ"ט-1969 (להלן "הפקודה").

2. לטענת המבקשים, כלי הרכב נתפס במסגרת חקירה בגין חשד לעבירות מס והלבנת הון. בד בבד נעצרו המבקשת מס' 1 (להלן "המבקשת") וחשודים נוספים. ביום 28/1/14 שוחררה המבקשת בתנאים, לרבות מעצר בית והפקדה בסך של 100,000 ₪ (ראה החלטת כבוד השופט ע. קוטון מיום 28/1/14; ערר המבקשת נדחה (תוך התייחסות גם לתנאים הנוספים).

לשיטתם, כלי הרכב נרכש כדין ביום 13/3/07 במסגרת עסקת "טרייד-אין" כנגד כלי רכב קודם של המבקשים - יונדאי גטס שנת 2004 (להלן "כלי הרכב הקודם") ותשלום סכום נוסף של 21,000 ₪ על דרך הלוואה מבנק הפועלים סניף 620 חדרה (להלן "חשבון הבנק"). אין לכלי הרכב כל קשר לעבירות המיוחסות למבקשת או למי מהם ולא היה מקום לתפסו. מעבר לכך, כלי הרכב חיוני למבקשת לחיי היום-יום, בהיותם הורים לילדים ותפיסתו פוגעת בהם באורח בלתי מידתי. לחלופין, לאור שווי כלי הרכב (25,000 ₪) והערובה המופקדת בגין שחרור המבקשת ממעצר, יש לשחרר את כלי הרכב תוך הפקדת סכום סמלי, אם בכלל.

3. המשיבה מתנגדת לבקשה. לשיטתה, כלי הרכב נתפס ביום 19/1/14 במסגרת חקירה מקיפה כנגד המבקשת וחשודים אחרים בחשד לביצוע בצוותא חדא של עבירות קבלת דבר במרמה בנסיבות

מחמירות, גניבה ממעביד ועבירות על פי חוק אסור הלבנת הון בהיקף של כמיליון שקלים. החקירה הסתיימה והתיק הועבר לפרקליטות מחוז חיפה לשם הגשת כתב אישום. במסגרת החקירה התברר כי במשך תקופת עבודתה של המבקשת בחברת "תגבור" (לעיל ולהלן "המעביד") היא מעלה יחד עם אחרים בכספי המעביד ושלשלה לכיסה ממון רב. על פי החשד כלי הרכב, כמו גם טובין ורכוש נוספים, נרכש מכספי המעילה ועל כן, כלי הרכב נדרש לצורך חילוטו במסגרת ההליך הפלילי.

4. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים לרבות, בישיבה מיום 27/4/14, עיינתי בבקשה, בהודעה, בדו"חות החסויים ובחומר חקירה שהוצגו לעיוני - נחה דעתי כי כלי הרכב נתפס כדין בהתאם לסעיף 32(א) לפקודה וסעיף 26 לחוק איסור הלבנת הון התש"ס-2000 (לעיל ולהלן "חוק איסור הלבנת הון").

לעניין זה יש לזכור כי כל אחת מהחלופות המנויות בסעיף 32(א) לפקודה עשויה לשמש מקור נפרד לתפיסת חפץ ובמקרה דא שוכנעתי כי קיים יסוד סביר להתקיימות חלופה אחת. כאמור ב-בש"פ 342/06, **חב' לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מ"י (2006)**:

"... תפיסת חפץ לצורך חילוטו מאחר שהוכתם בכתם עבירה, בין כיוון ששימש לביצוע העבירה, בין שניתן כשכר בעד ביצועה, ובין שניתן כאמצעי לביצועה, צופה פני עתיד ההליך המשפטי וסיומו. תפיסה זו מיועדת לאפשר למערכת אכיפת החוק לממש את סמכות הענישה שניתנה בידי בית המשפט לחלט חפץ הקשור בעבירה במסגרת העונש הנגזר על העבריין, ומשקפת את גישת המחוקק לפיה פגיעה בזכות הקנין לגבי חפץ שהוכתם בעבירה מבטאת עונש ראוי בנסיבות מתאימות. שאלה היא, באלו נסיבות החזקתו של תפוס בידי המשטרה לתכלית זו היא ראויה, ובאלו תנאים ראוי לשחררו, כדי להבטיח שלא תסוכל יכולתו של בית המשפט, בבוא העת, להורות על חילוטו...".

(וראה גם ב-בש"פ 9469/09, **זיאדנה נ' מ"י (2009)**).

5. לאחר עיון בחומר החקירה, מצאתי כי הראיות שנאספו עד כה מעידות על קיומו של יסוד סביר שהחקירה תבשיל לכתב אישום ולמשפט כנגד המבקשת (וראה בהרחבה בהחלטת כבוד השופט ע. קוטון מיום 28/1/14 - מ"י 35643-01-14); וכי אם תורשע המבקשת יביא הדבר לחילוט כלי הרכב שבמחלוקת (וראה גם: בש"פ 5769/12, **מזרחי נ' מ"י (2012)**, על האסמכתאות המפורטות בה).

יסוד סביר זה אף התעצם בשלב זה נוכח החומר שלפניי, לרבות הודאות המבקשת.

ויודגש - אין חולק כי כלי הרכב נתפס כדין מכוח צווים שיפוטיים. כמו כן בשלב זה אין חולק על קיומה של תשתית ראייתית לכאורית להגשת כתב אישום והרשעת המבקשת וכן פוטנציאל לחילוטו העיתי של כלי הרכב אם וככל שבסופו של יום תורשע המבקשת. עיון בחומר החקירה שנאסף עד כה תומך, כאמור, במסקנה זו.

6. עיקר טענת המבקשים היא כי סכום של 52,000 ₪ מתוך 74,000 ₪ שולם על דרך עסקת חליפין של כלי רכב הקודם.

ראשית, כלי הרכב הקודם הוא משנת 2004 בעוד החשדות מתייחסים גם לשנה זו ואין בידי לקבל את טענתם החדשה של המבקשים - שלא נתמכה בכל ראיה - כי כלי הרכב הקודם נרכש כבר בשנת 2003, הסותרת לכאורה את המסמך הבודד שהוצג על ידם מה גם שיש לזכור כי המבקשת עבדה אצל המעביד החל מחודש **7/98** עד לחודש **11/10** והחקירה הקיפה גם אירועים משנים נוספות, לרבות 2003.

שנית, וחשוב מכך - כלי הרכב נשוא הבקשה 'הוכתם בכתב העבירה', בין ברכישתו ובין באחזקתו במהלך השנים ובשלב זה, לא ניתן להפריד בין הדבקים. לפיכך, דין הטענה להידחות.

7. גם טענת המבקשים כי נוכח ההפקדה במסגרת תנאי שחרור המבקשת ממעצר והרכוש שנתפס עד כה מתייתר הצורך בתפיסת כלי הרכב לצורך חילוטו בסופו של הליך לא רק שלא הוכחה אלא נסתרת היא לכאורה בחומר החקירה שלפניי, לרבות בהודאות המבקשת. בשים לב להיקף העבירות המיוחסות גם למבקשת והממצאים שנאספו עד כה - התרשמתי הפוכה היא.

8. כך גם אין בידי לקבל את טענת המבקשים בדבר אפליה. עיון בפרוטוקול בעניינה של הגב' צ'פנוב (ה"ת 34395-03-14) אך מעיד כי המשיבה פעלה לתפיסת רכוש וטובין אשר על פי החשד מקורם בביצוע עבירות גם מחשודים נוספים אשר היקף העבירות המיוחס להם פחות מזה של המבקשת (ראה: מ"י 35643-01-14).

9. לפיכך, המשך החזקת כלי הרכב משרתת תכלית ראויה המשתלבת עם מקור הסמכות.

10. יחד עם זאת, גם במקרה דא יש צורך להמשיך ולבחון האם ניתן להשיג תכלית קונקרטית זו באמצעי אחר לבד מהמשך תפיסת הרכוש על דרך קביעת "חלופת תפיסה", תוך איזון בין האינטרסים השונים ה'מתגוששים בזירה': מחד גיסא, האינטרס הציבורי שבשמירה על מצבת הנכסים של החשודים בפרשה עד לסיום ההליך הפלילי בעניינם באופן שיאפשר את חילוטם העתידי והרצון למנוע מהחשודים בפרשה להינות ולהפיק תועלת מרכוש אשר על פי החשד ועל בסיס ראיות לכאורה נעבר בו עבירה או שימש כשכר עבודה; מאידך גיסא, האינטרס הפרטי של החשודים בפרשה אשר עודם בגדר חפים מפשע בשלב בו מבקשת המשיבה לפגוע בקניינם ולמנוע מהם את השימוש בו.

במסגרת זו, שומה על בית המשפט לבחון האם ניתן לשחרר את כלי הרכב באופן ובתנאים ששיגו במשולב ובאורח מידתי ומאוזן את תכלית התפיסה ומימוש החילוט בסיום ההליך הפלילי תוך פגיעה פחותה בזכות הקניין של הטוען לבעלות בו (והשווה: ע"פ 5763/12, **מ"י נ' בן יעיש** (2012), על האסמכתאות המפורטות בו; בש"פ 9469/09, **זיאדנה נ' מ"י** (2009)).

11. לאחר ששקללתי את מכלול האינטרסים הנוגדים ואת נסיבות מקרה דא ובכלל זה, הצורך בזמינות כלי הרכב, ערכו הכלכלי, נתוני הפרשה וחומר החקירה שנאסף עד כה, מצאתי כי ניתן להשיג את האיזון הנאות והמידתי על דרך "חלופת תפיסה" תוך קביעת תנאים וסייגים.

יוער כי בבואי לקבוע את התנאים, ובעיקר את סכום ההפקדה הכספית, נתתי משקל להבטחת מימוש התכליות שבגינן נתפס כלי הרכב מלכתחילה המצדיקות את הבטחת זמינותו המיידית של כלי הרכב, וליחס שבין התנאי הכספי לבין ערכו הכלכלי של התפוס וכן למכלול נתוני הפרשה כעולה מחומר החקירה שהוצג לעיוני. לעניין דא לא נעלמה מעיני טענת ב"כ המבקשים לחוסר יכולתם. ברם, לא רק שטענה זו לא נתמכה בכל מסמך שהוא ולכאורה אינה מתיישבת עם חומר החקירה שלפניי, אלא שנסיונותיה, החמורות יש לאמר, של הפרשה גוברות בכגון דא.

12. לפיכך, אני מורה על השבת כלי הרכב נשוא הבקשה לידי המבקשים בכפוף לכל התנאים הבאים:

- 12.1 המבקשים יפקידו בקופת בית המשפט במזומן או בערבות בנקאית סכום השווה ל-40% משווי כלי הרכב ביום התפיסה (19/1/14), על פי חוות דעת מומחה שתומצא לבית המשפט;
- 12.2 המבקשים ירשמו שעבוד ועיקול על כלי הרכב לטובת המשיבה במשרד הרישוי. מסמכי השעבוד והעיקול ימסרו למשיבה;
- 12.3 המבקשים יבטחו את כלי הרכב גם בביטוח מקיף כאשר המוטב על פי הפוליסה תהיה המשיבה. פוליסת הביטוח תומצא גם למשיבה;
- 12.4 המבקשים מתחייבים שלא לבצע כל דיספוזיציה בכלי הרכב, אלא לשם חילוטו על ידי המשיבה ולהעמיד את כלי הרכב לרשות המשיבה ככל שיוחלט על חילוטו. להבטחת התחייבות זו יחתמו המבקשים על התחייבות עצמית בסך של 15,000 ₪.

המשיבה תדאג לאסוף את חומר החקירה תוך 7 ימים מהיום.

לצדדים נתונה זכות ערר.

המזכירות תמציא עותק ההחלטה לצדדים בדואר רשום עם אישור מסירה.

ניתנה היום, ל' ניסן תשע"ד, 30 אפריל 2014, בהעדר הצדדים.

